

Stimming, 12.28; la forêt de *Brocéliande* de què parla sovint Châteaubriand (*Mém. d'Outre-tombe: RFHisp.* I, 123): potser de *broce* 'boscatge' + HELIAND NP germànic «Cels de *Garnlanda*» vol dir els francesos d'Oïl? La major part d'aquests 5 NLL en *-ande* són d'àrea netament gal·lo cèltica: afegim-hi *Chamarande* abans CAMARANDA (Mâconnais); la *Burande* riu de la Correze; i altres que enumera Lebel, *Rom.* LXIII, 166. D'aquí la conjectura que vaig fer sobre els *Aranda* i *Mi-* 10 *randa* de Castella, en *Top. Hesp.* I, 95n., on ja feia una al·lusió orientadora (si bé inconclusiva) sobre el nostre *Milmanda*.

MILOCA, MILOQUERA, MILOCAR etc.

Noms derivats del de l'ocell de presa *miloca* (*DECat.* v, 684). Dels turons sobre els quals voleien, o nien, en diuen una *milukëra* en molts pobles del 20 Priorat (*DECat.* 684b14). Però també trobem (1) *Es Miloca(r)* a Ciutadella i (2) a d'altres pobles de Menorca (685b14ss.). (3) *La Meluqueta*, a les muntanyes d'Onda (xxxix, 151,206). (4) A l'alta Ribagorçana, un doc. del S.XI, relatiu a Iscles, posa «illo collo 25 de *Maluchi*» abans del «rio de *Macana*» (SerranoS., *N.H.Rbg.*, p. 371); nom que vaig recollir viu, si bé un poc alterat, en les enquestes de Cornudella de Valira: «barranc de *manúkia*», que desemboca en el Barranc de *La Maçana* per l'esq. (Oest) (xviii, 176) (n 30 per assimilació a l'altra nasal, ajudada per la influència del verb benasquès *manuquiar* masegar (*DECat.* v, 451b13).

(5) *Maluquer*, ben conegut com a cogn., que crec provinent de la zona d'Artesa de Segre, per més que 35 el *Dag.* i *AlcM* només en donin notícia a Bna. (on ja era nom d'una família de juristes en el S. XIX); crec que el vaig trobar, però com a NL menor en aquells pobles del Segre mitjà (nota improbable); en tot cas *Maluquer* aplega moltes dites tòpiques recollides 40 entorn d'Artesa de S. (*BCEC.* XII, 315) i consta com a cogn. a *Alentorn* c. 1820 (*BABL* XVI, 286). No crec que vingui de cap NP germànic (o altre), per més que ja el trobem com personal antigament en el Bearn: «Fortaner de *Maluquee*, jurat de Besquat» 45 poble de la vall d'Ossau (a. 1456, Cart. B d'Ossau, 254): crec que no és més que una variant de *Meloquer* per 'miloquera', on es combinen variants formals de (1), (2) i (3).

El nom de l'ocellot degué tenir variant amplifica- 50 da MILOC-IA, car és al que ens condueix la forma mos-sàrab, molt estesa pel P. Val. i Eivisa com apel·latiu: *milotxa*, *birtotxa* etc. (*DECat.*, 654b50-b20), però també com NL de 'miloqueres', p. ex. a l'Atzúbia de Pego (xxxiii, 115.10). I es veu que el tipus *MILOCIA 55 també existí en el Nord, car a l'Albera trobem el

«Còrrec del *milusá*, molt elevat en la serra: neix en el te. de Sureda, desemboca en el de St. Andreu de Sureda, i per alt, forma dos brancs (xxxv, 53, 57), separats per la pda. de *Flamesaigues* (INFRA AMBAS 5 AQUAS amb el sentit del cat. ant. *enfre* = *entre*); cf. supra art. *Milà*, per als derivats d'aquest sinònim del nom d'ocell; i també *Milany*.

¹ Cf. els membres MALV- i -HARI en l'Onom germ. M.L. Albertos suposa un **Maluca* en una inscripció de Lara arbitràriament, car només s'hi llegeix *Malua* (*Homen. a Tovar*, 1972, p.58) que deu ser simplement el nom de planta llatí *malva*.

Mimboca, V. Bimboca

15

MIN. Miscel·lània d'arabismes d'aquesta inicial (o *Mim-*, *Mip-*, *Mir-*)

Es dona bastant el cas de *Min-* resultant de nasa- litzar *Vin-*, provinent de *Iben-*, àrab *ibn* 'fill de', 'el de'. Hi tornarem en un article *Vin-* (de la V-).

1) Font de *mimfāmi*, en el Priorat, te. La Figuera (xii, 74.13). Dues etimologies possibles. *Ibn Ḥāmid* de la ubiqua arrel *ḥmd* 'lloar' (*GGAlg.* 179 - Hess, 18; i Littmann, *Beduinenerzählungen*). Però també pot 25 sortir de *Ḥamyen*, pron. vulgar del conegut *Ḥamāyln*, de l'arrel *ḥmy* 'animar', del qual prové tot el grup de *Femenia*, estudiat vol. I, p. 140).

2) *Mingem* pda. del te. de la Fatarella (xiv, 72, 11), probablement de *Ibn Ḥāmī*, part. act. de la fecunda arrel pan-aràbiga *ḡm* 'aplegar, reunir, arreplegar', també productiva de NPP, i entre ells aquest (Hess 16, *GGAlg.* 125a); també es podria pensar en el part. de l'arrel 35 *ḡmd* 'congelar', però aquell té, entre altres, l'avantatge que el 'ain torna molt oberta (quasi e) la vocal precedent i ell mateix sona com una mena de a ronca i fonda. Oït **Bingeme* fou reduït pels nostres a *ḡem*.

3) *Lo Minjau* pda. del te. de Peníscola (xxviii 194.8). Com que l'aparença d'article pot ser enganyosa, podria sortir d'una variant vulgar *lubengāy*, de l'àrab *lubengāyī*, amb l'accent reulat a la penúltima, llarga, que ha donat el nom de l'essència *benjuí*, amb la qual es feien les fumigacions valencianes, de què 40 ens parlen Jaume Roig, J. Martorell i les fonts castellanes (*DECat.* I, 766a). Sobretot si es tracta d'un lloc de banys; o de fumeres que pugem del subsòl.

MINGUELLA i variants

4 i 5) En el te. de la Fatarella *la mingéja* és el nom d'una clotada (xiii, 72.12). Jo el recordava d'altres llocs, però no trobant la nota, no assegurem que no fos com a NP. En aquell poble de la Terra Alta és estrictament NL i força rellevant. Almenys aquí i a Sueca ha de ser arabisme. A Sueca, altra terminació: *La Mingola* és un braçal de sèquia (xxx, 36.8). Amb